

“Σε αυτό το πλαίσιο η κρίση της ΠΟΣΔΕΠ ήταν καταρχήν κρίση μιας ορισμένης πολιτικής κατεύθυνσης”

Παναγιώτης Σωτήρης

μέλος της ΕΓ της ΠΟΣΔΕΠ

Η συνεδρίαση της ΔΕ της ΠΟΣΔΕΠ την Τετάρτη 8/10 ολοκλήρωσε ένα κύκλο βαθιάς κρίσης της ομοσπονδίας. Όπως είναι γνωστό, τον περασμένο Ιούνιο η παράταξη ΚΙΠΑΝ, από την προέρχεται ο πρόεδρος της ομοσπονδίας κατά την τετραετία 2009-2013, Ν. Σταυρακάκης, απέσυρε την εμπιστοσύνη της από το τρέχον προεδρείο της ΠΟΣΔΕΠ. Το τρέχον προεδρείο, με πρόεδρο το Στ. Ευσταθόπουλο, εκπρόσωπο των συνδικαλιστικών κινήσεων των καθηγητών των Ιατρικών Σχολών, περιλάμβανε επίσης την ΚΙΠΑΝ, την ΑΡΜΕ (ΔΗΜΑΡ) και την Ενωτική Ακαδημαϊκή Πρωτοβουλία. Σε επίπεδο θέσεων κινήθηκε στο γενικό πλαίσιο της προηγούμενης τετραετίας, δηλ. την συμπόρευση της ομοσπονδίας με τον πυρήνα των αντιεκπαιδευτικών κυβερνητικών πολιτικών αλλά με διαφοροποίηση σε επιμέρους σημεία. Γι' αυτό το λόγο και ούτε η Συνάντηση Πανεπιστημιακών Δασκάλων ούτε η ΔΗΠΑΚ συμμετείχαν.

Σε αυτό το πλαίσιο η κρίση της ΠΟΣΔΕΠ ήταν καταρχήν κρίση μιας ορισμένης πολιτικής κατεύθυνσης, αυτής που διαμορφώθηκε ήδη από το 2006-7, και ήθελε να πάψει η ομοσπονδία να είναι υπέρ του δημόσιου πανεπιστημίου και σε συντονισμό με τους φοιτητές, ώστε να γίνει υπέρ του επιχειρηματικού πανεπιστημίου και σε συντονισμό με τις κυβερνήσεις. Η κρίση οφείλεται στην ίδια την επίθεση απέναντι στον πυρήνα της έννοιας του δημόσιου πανεπιστημίου, στα τρομακτικά πλήγματα που έχουμε δεχτεί, στη σαφή προτίμηση των συστημικών δυνάμεων προς άλλα κέντρα εξουσίας όπως τα αντιδραστικά και ολιγαρχικά Συμβούλια Ιδρύματος και οι νέες «πιστοποιημένες» πρυτανικές αρχές, κάτι που καθιστά περιττή την απόδοση μεγάλης σημασίας ακόμη και σε μια πλήρως συμμορφωμένη ΠΟΣΔΕΠ.

Με αυτά τα δεδομένα ως Συνάντηση Πανεπιστημιακών Δασκάλων δεν υπερψηφίσαμε το καλοκαίρι την αρχική πρόταση μορφής στο προεδρείο, την οποία κατέθεσε η ΚΙΠΑΝ, επειδή

δεν συμφωνούσαμε με το σκεπτικό της και επειδή δεν μπορούσαμε να πάρουμε θέση στον εσωτερικό καυγά του φιλοεκσυγχρονιστικού και εν πολλοίς φιλοκυβερνητικού προεδρείου της ομοσπονδίας. Όμως, δηλώσαμε με σαφήνεια ότι το προεδρείο έχει χάσει τη «δεδηλωμένη», ότι δεν έχει πλειοψηφία υπέρ του και ότι πρέπει να γίνει ανασυγκρότηση όλου του προεδρείου και εύρεση μιας μεταβατικής λύσης μέχρι το Συνέδριο της ΠΟΣΔΕΠ το Φεβρουάριο του 2015. Δυστυχώς, όμως, ο πρόεδρος της ΠΟΣΔΕΠ και το υπόλοιπο προεδρείο οχυρώθηκε πίσω από το «γράμμα» του καταστατικού, καταπατώντας έτσι στοιχειώδεις αρχές δημοκρατικής λειτουργίας.

Δεδομένου του αδιεξόδου στο επίπεδο της Εκτελεστικής Γραμματείας το θέμα αναπέμφθηκε στη Διοικούσα Επιτροπή της ΠΟΣΔΕΠ. Εκεί, στις 8/10 ως Συνάντηση Πανεπιστημιακών Δασκάλων αναγκαστικά καταθέσαμε, για λόγους δημοκρατικής λειτουργίας, πρόταση μομφής στο προεδρείο, με σκεπτικό την τήρηση των δημοκρατικών αρχών λειτουργίας, εφόσον ο πρόεδρος και το υπόλοιπο προεδρείο δεν έπαιρναν την πρωτοβουλία να παραιτηθούν. Η πρόταση αυτή συγκέντρωσε 16 ψήφους έναντι 14 κατά. Δυστυχώς, ο πρόεδρος και πάλι οχυρώθηκε πίσω από μια ερμηνεία περί απόλυτης πλειοψηφίας επί του συνόλου των μελών (που θα απαιτούσε 17 ψήφους στα 33 μέλη της ομοσπονδίας), παρότι είναι επίσης σαφές ότι οι θετικές ψήφοι για το εναπομείναν προεδρείο είναι 14 άρα λιγότερες. Ως Συνάντηση Πανεπιστημιακών Δασκάλων δηλώσαμε ότι πλέον είναι σαφές ότι νομιμοποιημένο προεδρείο δεν υπάρχει. Η τελική απόφαση ήταν ότι αναγκαστικά θα πάμε σε νέα συνεδρίαση της Εκτελεστικής Γραμματείας με θέμα συνολικά το προεδρείο της ομοσπονδίας μέχρι το Συνέδριο.

Θα μπορούσε κανείς να πει ότι όλα αυτά είναι απλώς χάσιμο χρόνου, όταν έχουμε νέες περικοπές στους προϋπολογισμούς, όταν σύντομα απολύονται εκατοντάδες διαθέσιμοι διοικητικοί, όταν ετοιμάζονται νέες καταργήσεις τμημάτων, όταν γίνονται αυθαίρετες και πραξικοπηματικές περικοπές στα ερευνητικά προγράμματα (Αριστεία, Θαλής), όταν καταργούνται οι συμβασιούχοι διδάσκοντες, όταν δεν γίνονται νέες προκηρύξεις, όταν οι νέες πρυτανικές αρχές ασχολούνται περισσότερο με το να προσλάβουν security και να καλέσουν εισαγγελείς απέναντι στους φοιτητές παρά με το να ακυρώσουν τις διαθεσιμότητες-απολύσεις.

Συμπυκνώνουν, όμως, ταυτόχρονα και την κρίση και ανυποληψία μιας εκδοχής συνδικαλισμού που τον αντιμετώπισε ως μοχλό ανέλιξης, προσκόλλησης στην εξουσία, διαπραγμάτευσης των όρων αναίρεσης του δημόσιου, δωρεάν και δημοκρατικού χαρακτήρα της ανώτατης εκπαίδευσης. Η επιχείρηση «ανακατάληψης» της ΠΟΣΔΕΠ στο συνέδριο του 2009 κατέληξε τελικά σε μια ομοσπονδία ανίκανη να κάνει τίποτα παραπάνω από το να

βγάζει περιστασιακά ψηφίσματα.

Με αυτή την έννοια, έχει νόημα να ασχολούμαστε με αυτά, μόνο στο βαθμό που αναλαμβάνουμε και την πρόκληση να χαράξουμε μια άλλη πορεία. Δηλ. να ξαναπάρουν τους συλλόγους και την ομοσπονδία όλες και όλοι οι συνάδελφοι που αγωνιούν για το δημόσιο πανεπιστήμιο, θεωρούν φυσικούς συμμάχους τους φοιτητές και τους άλλους εργαζομένους μέσα στα ιδρύματα, αλλά και την αγωνιζόμενη κοινωνία συνολικά. Να τους κάνουν ξανά δρόμο συλλογικότητας, αναζήτησης και διεκδίκησης απέναντι σε ό,τι σήμερα περιγελά το ίδιο το δικαίωμα μιας ολόκληρης κοινωνίας στη μόρφωση και την κριτική σκέψη.

Αλλά αυτό βάζει συγκεκριμένα καθήκοντα σε όσους αναφέρονται σε μια αγωνιστική κατεύθυνση.

- Ξεκάθαρη διεκδίκηση: κατάργηση ΟΛΩΝ των νόμων για την εκπαίδευση των τελευταίων ετών. Επαναφορά ΟΛΩΝ των διαθέσιμων στις θέσεις τους. Ακύρωση των θεσμικών αποτελεσμάτων τους δηλαδή άμεση κατάργηση των Συμβουλίων Ιδρύματος και επαναπροκήρυξη όλων των εκλογών οργάνων με τον τρόπο που ίσχυε προηγουμένως. Γενναία χρηματοδότηση – κάλυψη όλων των αναγκών σε προσωπικό.
- Πόλεμος στην τωρινή κυβέρνηση αλλά και μαχητική διεκδίκηση απέναντι σε όποια τη διαδεχτεί χωρίς λογικές «αναμονής» και «περιόδων χάριτος».
- Συλλογική κινηματική δράση και όχι αυταπάτες περί «αξιοποίησης των θεσμών» ιδίως με το ισχύον καθεστώς
- Αυτοκριτική για λάθη που δημιούργησαν προβλήματα στη συλλογική διεκδίκηση. Αυτό αφορά τόσο τη διάσπαση του μαχητικού μετώπου ενάντια στη διαθεσιμότητα από λογικής «εμείς ως ίδρυμα μπορούμε να διαπραγματευτούμε καλύτερα», όσο, όμως, και την αυταπάτη ότι η λύση ήταν να προωθηθούν «αγωνιστικές» υποψηφιότητες στις Πρυτανικές εκλογές.
- Κανένα συγχωροχάρτι σε όσους αποτέλεσαν τμήμα του μηχανισμού της καταστροφής: οι ελιγμοί των στελεχών της ΔΗΜΑΡ για να επιβιώσουν πολιτικά δεν πρέπει να μας κάνουν να ξεχάσουμε ότι πολλά χρόνια τώρα οι συνδικαλιστές της ΑΡΜΕ έχουν εχθρική τοποθέτηση απέναντι στο πανεπιστημιακό και το φοιτητικό κίνημα.

Αν τα κάνουμε αυτά, η ΠΟΣΔΕΠ μπορεί να ξαναγίνει σημείο αναφοράς αγώνα και αξιοπρέπειας και οι καυγάδες ανάμεσα στις παρατάξεις που με τον έναν ή τον άλλο τρόπο

πρακτόρευσαν το αυταρχικό επιχειρηματικό πανεπιστήμιο θα είναι απλώς υπενθύμιση μερικών χαμένων χρόνων για την ομοσπονδία.

Πηγή: alfavita.gr